

Kärlekens väg

Predikan på Fastlagssöndagen 2025 i Gustaf Adolfskyrkan av Arne Wikström

En av vårt lands mest underfundiga förkunnare hette Bengt Pleijel, en gammal präst från Västkusten. På en präst- och pastorskonferens för några år sedan sa han så här:

- Du kanske har sett Uppdrag Granskning på TV. Då vet du att Janne Josefsson kan avslöja dina synder. Men Jesus Josefs son, han kan lyfta av och förlåta dina synder.

Idag är det Fastlagssöndag. Och vi riktar blickarna mot vad Jesus gjorde för att lyfta våra bördor. Fastlagen innebär *carne vale* (latin) – bokstavligen *farväl till köttet*. Vi dansar inte så mycket som i andra länder under denna carneval som i Rio t.ex. men vi festar ordentligt på fettisdag. Men från onsdag – askonsdag – går vi in i fastan. En tid av 40 dagar före påsk då vi får vandra med Jesus i kampen och smärtan på *Kärlekens väg*.

Om vi skulle göra en enkät om vilken av Astrid Lindgrens böcker som vi tycker är allra bäst så skulle säkert flera komma upp: Pippi Långstrump, Emil i Lönneberga, Alla vi barn i Bullerbyn, Mio, min Mio, Vi på Saltkråkan, Ronja Rövardotter, Bröderna Lejonhjärta. Ja, det är bara sju av titlarna – ni kan säkert sju till!

Det är inget lätt val, men jag tror att jag skulle välja en ganska tunn bok som kanske inte alla har läst. Den heter: *Samuel August från Sevedstorp och Hanna i Hult*. Den handlar om Astrids föräldrar och deras kärlekssaga. Den är helt underbar! Och dessutom säger Astrid att den är alldeles sann. Nu ska jag inte berätta deras kärlekssaga – har ni inte läst den så har ni något trevligt framför er.

Dagens tema är Kärlekens väg. Och visst är det förunderligt med kärleken. Den vise Agur säger i Ordspråksboken (30:18-19):

*Tre ting är mig för underbara
ja, fyra finns, som jag inte kan spåra:
örmens väg under himmelen
ormens väg över klippan
skeppens väg mitt i havet
och en mans väg hos en ung kvinna.*

Gud är kärlek, säger aposteln Johannes. Hela hans väsen är kärlek. Vi får upptäcka kärleken bit för bit. – Kan en mor glömma sitt barn? frågar profeten (Jes 49:15). En retorisk fråga. – Naturligtvis intel! Och även om hon skulle glömma, så glömmet aldrig jag det, säger Gud. Barnet växer upp och kärleken från föräldrarna känns helt naturligt och självklar. Så borde alla barn få växa upp!

Men snart börjar det hända saker och ting i den lilla människan. Vi tror att det är i puberteten som man börjar bli kär i någon annan. Antingen har vi som är gamla glömt hur det var eller så har tiderna förändrats.

I ICA-kuriren hittade jag en enkät med några barn i åk 3 i Mälarhöjden. Frågan var: - Har du varit kär någon gång? Ja, alla verkar ha erfarenhet av det. Hampus säger: - Ja, jag är kär i en i min klass. Det är härligt, för det bubblar liksom lite i kroppen och man vet inte riktigt vad man ska säga till personen. Och Sofia säger: - Det är skönt att vara kär. Jag vet inte varför, det bara är det. Man gör inget särskilt när man är kär, man bara är med varandra. Så talar erfarna 10-åringar! Och visst är det fantastiskt när man får känna att det liksom bubblar lite i kroppen. Ja, kärleken är "för underbar" för att nu citera den vise Agur. Eller som det står i den nya bibelöversättningen: Den "övergår mitt förstånd".

Kristendomen handlar om en kärleksrelation – inte om kunskap i första hand. "Ålska Gud och gör vad du vill" sa Augustinus. Ett citat väl värt att lägga på minnet! *Kärleken upphör aldrig*, säger Paulus i 1 Kor. Den ska bestå. Mycket annat ska förgå. *Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, men störst av dem är kärleken.*

Gud är kärlek. Men har Gud framgång i kärlek? Vad blev det av den stora kärleksförklaring som han gav mänskligheten genom att sända sin Son i världen? Hur blev kärleken besvarad? I dag på Fastlagssöndagen vänder vi blickarna mot det håll där svaret finns: Stilla veckan och påsken.

Ytligt sett var Guds kärleksinitiativ ett misslyckande. I en psalm står det: *Den kärlek du till världen bar ett evigt kors dig gav (137:1)* Kärleksförklaringen slutade på ett kors – det grymmaste sättet att avrätta en människa på. Eller slutade det verkligen på det sättet?

Profeten säger – *Min tjänare skall ha framgång.* Jes 52:13 Och är det inte detta som är verklig kärlek:

- att älska i motvind,
- under fiendskap,
- om så in i döden,
- att älska så att kärleken besestrar alla fiender –
- till sist även döden.

”Vi går nu upp till Jerusalem” säger Jesus. Det var tungt att vandra från Jeriko till Jerusalem. Det är bokstavligen en lång stigning upp till Jerusalem. Jeriko ligger 400 m under havsnivån och Jerusalem 800 m över havet. I Markusevangeliet står det att lärjungarna *var fyllda av bävan, och de andra som följde med var rädda.* Men Jesus var målmedveten. Han vet att hans liv har ett syfte. Men när Jesus förklarade Guds väg för lärjungarna så står det: *Av detta begrep lärjungarna ingenting.* Luk 18:34.

Framför lärjungarna går den allvarlige Jesus. De begriper sig inte på honom. De bävar, de är rädda. Det är en tung vandring. Lärjungarna ser Jesus bara på ryggen. De ser inte hans ögon. De har svårt att höra hans röst.

Men då händer något. Lukas evangelium berättar: *Då samlade han de tolv och talade om för dem vad som skulle hända med honom.* Jesus tar lärjungarna till sig. De ser honom inte längre bara på ryggen. De hör hans röst och ser hans ögon.

Vi som vill vara Jesu lärjungar idag har kanske också fått uppleva att det finns perioder då vi inte begriper oss på Jesus. Då vi liksom bara ser honom på ryggen, och vi har svårt att höra hans röst. Han kanske säger något där framme men vi kan inte riktigt höra vad han säger. Det enda vi kan göra är att fortsätta att följa honom. Men efter sådana tysta perioder kan det komma rika stunder då vi får sitta ner med Jesus och han förklarar sina hemligheter för oss. Om korset. Om hur *Jesus Krist Guds Son i syndarens ställe lider.*

Vi går nu upp till Jerusalem, säger Jesus. Vi. Också vi är med. *Where you there when they crucified my Lord?* Ja, vi är med där vid Golgota. Vår smärta, vår synd, vår nöd, våra tårar. Allt finns med där i korset. Jesus tar in din smärta. Det finns ingen annan Gud som har sår.

Ylva Eggehorn skriver: *Hans ansikte berättar om din smärta som han har tagit in var dag i sig...* När du ger din smärta och nöd till honom, så bryts det ondas makt. Du får liv vid korset. Kristi kropp för dig utgiven. Kristi blod för dig utgjutet. Jesus dör *för dina synder och mina.*

När Jesus gick till Jerusalem så satt en blind man vid vägkanten. Han såg inte Jesus. Men när han förstod att det var Jesus som kom på hans väg då ropade han ut: - Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!

Det var sista gången som Jesus passerade Jeriko. Mannen tog sitt tillfälle. Och Jesus går inte förbi den som ropar på honom. Även om man försöker tysta dig så ge hals: - Jesus, förbarma dig över mig! Det kan vara ditt livs viktigaste dag. När Jesus griper in i ditt liv och berör dig med sin kärlek.

Att möta Guds kärlek får konsekvenser. Kärleken har sina kännetecken. Hampus formulerar det fint tycker jag: ”Det bubblar liksom lite i kroppen.”

Fastlagssöndagen är fest – carneval. På tisdag är det fettisdag. Låt oss festa på en semla, men från onsdag – askonsdagen – går vi in i fastan. *Se vi går upp till Jerusalem.* Vi får följa Jesus på hans kärleks väg. Men idag passerar han Stockholm. Och han vill möta oss idag. Beröra oss med sin kärlek. Vi ber:

Öppnade ögon, Herre, mig giv!